

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZÉKESZTOI SZÁLLÁS
külső monostorutca 152. alatt.

Megjelen a lap hetenkint négyszer a. m. Vasárnap, Kedden, Csütörtökön és Szombaton.
Ara évi negyedr. 8 ft. o. 6. Hirdetési ár: négybasábas sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr. o. 6. s minden hirdetés után 80 kr. bélyegző. Előfizetés s hirdetés a kiadó hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL.
Központosa, STEIN J. könyvkereskedése.

Névfaltáza, augusztus 31-kén.

(D) Mi azon hiedelemben voltunk egyelőre a hazánkra következett szomorító válság kezdetén, hogy míg az adó és ujonezállítás kérdéseiben a nemzet és uralkodás közt fennálló ellentétességet az idő és jobb meggyőződések kiegyenlíthetnek is, a törvénykezés és közigazgatás ugy a kormányzás mint a haza érdekében az alkotmányos uton fog tovább haladni, s törvényeink szelleméhez képest maradhat a választott tisztviselők kezén.

Nem mellőztük felszólalni az iránt, hogy legalább e meghagyott tért a nemzet tartsa kezén, s vigye tovább azon ügyeket, melyek a kormányzást kevésbbé, de a hazát mélyen érdeklik.

Megvalljuk azonban, hogy e részbeni nézeteink nagyon is kezdenek ingadozni a mióta az újabb kormánynyilatkozatok egy nagy csoportjából újra azon állítást látjuk fölmerülni, hogy Magyarország meghódított tartomány.

Ezen elv mellett bizonynyal hiszszük, hogy itt csak is absolutistikus rendszer által kormányozhatni, s egyes hazafiak legjobb akaratja mellett sem tartatható fenn egy átmeneti hid, mely a félalkotmányosságból a vérünkhez forrott alkotmányosságra vihesen át.

A mi tisztviselői szervezkedésünk, ezeknek törvényileg meghatározott hatásköre oly annyira összeköttetésben áll a nemzet közjogával, hogy egy oly kormányzás alatt, mely a haza jogjait önkényleg megváltoztatni akarja; az egyén átmentti szolgálókat is egy időn túl nem tehet.

Azt mondják a miniszteri nyilatkozatok, hogy az ősi szent magyar alkotmányt a király visszaállította, kivéve az 1848-iki törvények némely praecedencio pontjait.

Ha visszaállította az uralkodó ős törvényeinket, azok minket köteleznek, következésképpen hogyan parancsolhatja a kormányzás, hogy a tisztviselők felszedjék a törvényellenesen kiszabott adót, midőn éppen az uralkodó által visszaállított törvény az ily tisztviselőt élete s vagyona elvesztésével bünteti?

Csak a napokban jött ki az értesítés a főispánokhoz, melyben az adószedő katonák kiszállása adatik tudtul, s rendeletben ki van mondva, hogy a tisztviselők, kik az adófölszedés ellen voltak, kiválólág esnek katonai executio alá.

Ez az első hivatalos fizetés, melyet utalványoz a kormányzás az állam-tisztviselőknek, kiknek föllépésekkel egy néhány millio forint marad vala az állam pénztárában, ha helyettük a disponibilitásba tett bezirkerek egy évi fizetéseiket nem húzzák vala.

Tehát a bécsi kormány katonaszarolást küld az alkotmányos tisztre, hogy miért nem buzgott az adófölszedés mellett, ha pedig buzgott volna az ország törvénye szerint élete s vagyona elvesztésére ítéltetett volna.

Mit választhat itt a tisztviselő, hogy egy kis hadnagyocskát őt gorombaságával megalázza azon népség előtt, melyet az ország és uralkodás nevében mint tisztviselő, hogy kormányozhasson mulatlan szüksége van a nép előtti tekintélyre? vagy választhat azt, hogy, kedvét keresve vak engedelmességgel a katonai uralomnak, magát a haza törvényei értelmében jogtalan adó fölszedéseért nota infidelitatis, és perjurió büntetése alá ejtse?

Ily s hasonló anomaliák közt van-e lehetőség abban, hogy az uralkodó nevében tett azon nyilatkozat, hogy az alkotmányosság megsemmisítése nem czéloztatik — érvényesnek maradjon?

A kormányzás az ország minden kincseit kezén tartja, s milliókat fizet most is szolgálton kívül álló beamterének, míg az alkotmányos tisztviselők, még Erdélyben is rögtönzött keblű pénztárakból fizetnek, sőt néhol egy fillér fizetést sem vesznek, nem kívánván a népet rovattal terhelni, másfelől pedig az újabb pénzügyviszonyokhoz képest lehetlen levén az 1848 előtti fizetési tarifára kiállítani főképp az alsóbb személyiséget.

De a fizetés még nem kérdés ott, hol a hazát kell szolgálni, de üldöztetéssel fenyegettetni azon uralkodó hatalmából, ki maga rendelte, hogy a tiszt

alkotmányosan választassanak, és üldöztetni oly tény kikerüléseért, mit az alkotmányos törvény felségserítés büntetése alatt kikerülni parancsol, ez egy kissé csakugyan vissza dolog.

Az egyes tisztviselő az ország törvényének kifolyása, töle az uralkodás olyant nem követelhet a mi az ország törvényével ellenkezik. Azt rendelheti, hogy állását hagyja át idegeneknek, kik a bekövetkező számadás napján hazájokba visszaszaladhatnak, de követelni a hazától törvényszegést nem lehet. Angolhonban I. Károly minisztere Straffordt mindenható volt, és mégis a törvény boszszuló hatalma utolérte a törvényszegőt, s maga Károly irta alá hű miniszterének halálítéletét, azon kezekkel, melyekkel pár hét előtt aláírta a miniszter által fogalmazott alkotmánytörvény rendeleket.

Mennyivel kevesebb egy miniszternél egy megyei tisztviselő arra, hogy ő az ország törvényei ellen tenni merészellen, még ha akarna is, a mit azonban egy bennszültött tisztviselőről sem tehetünk fel.

A törvény hatalma alul nincs senki feloldozva, a ki a haza határain belül lakik, s a bányászok voltak belső rázkódások, népfajzi harcok, pártütések, törvényszegések — a csöndesen, de biztosan győzedelmeskedő törvény mindig kiszolgáltatta végre a szigorú elégtételt.

Választott tisztviselő, mely a nép akaratjának s jogának kifolyása, és törvények alapján felsőbb hatalom által nevezett bíró, nem tehet semmit a törvény ellen.

Ha azért az ős törvényekkel ellenkező követelések vannak az uralkodásnak, ide rendkívüli hivatali kar kell, mely erősen fizetett pénzzel kész legyen kockára tenni mindent. Ily bureaucratia az igaz, aligha előállítható lesz e hazából, most főként, midőn az országgyűlés a törvény nevében óvakodott az ily vállalkozók ellenében. Ha pedig e rendkívüli zsoldfizetést az állam nem bírja, s önkényes eljárásának eszközeit elő nem állíthatja, az alkotmányos tisztviselőtől nem lehet semmit kívánnia, mi az ország törvényével ellenkezik. Elvenni lehet töle hatáskörének több ágazatait, de azt követelni, hogy olyant tegyen, mi által országa törvényei szerint büntetés alá vonható — azt nem lehet.

Erdélyről s annyi ezer kérdés közt az adóról szólva, itt nálunk a megyei tisztviselők az adót régen sem kezelték, az egészen a perceptorok körébe tartozott, s katonák exequáltak patkópénz mellett.

Azt követelni most a tisztviselőtől, hogy tegye az alkotmánytalan adó irányában, a mit az alkotmányos adó irányában sem tett — a legigazságtalanabb követelés volna, még akkor is, ha az ily törvénytelenesség mellett buzgolkodóra ős törvényeink nem mondanának halálbüntetést.

Bizonyos az, hogy a roppant és erőszakolt adó, csak erőszakolt uton fölszedhető és roppant áldozattal. Sok adó kell a hol az erőszak gazdagon fizetett bureaucratia követel, s drága bureaucratia kell arra, hogy a rendkívüli adó fölszedhető legyen.

A magyar alkotmány kevés tisztí fizetést szabott, s így a statust sok adónak szükségességétől megkímélte. Ma pár ezer forinttal kormányoknak egy kerületet, mit tavaly 20—25 ezer forinttal kormányoztak. Ha azonban a bécsi kormány így kezdi üldözöbe venni az alkotmányos tisztviselőket, előbb utóbb vissza kell oda térnie a hol Bach alatt állott, kénytelen lesz idegen hivatalnokokat roppant költséggel állítani ki, s egy évtized alatt újra pár ezer millio államadósságra verni a monarchiát.

A „Presse“ az erdélyi országgyűlésről.

Az erdélyi országgyűlés egybehívására szükséges előmunkálatok, mint halljuk, bé vannak végezve s két javaslat létezik, melyek közül valamelyik szerint ezen koronataromány képviselőinek választatni és összealkottatni kellene. Az egyik, mely Schmerling államminiszter és a véleményén levők által lön kifejezve, többi közt így hangzik, hogy az országgyűlés ne Kolozsvárra, hanem a tartomány főhelyén (!) Szebenben üljön össze, és hogy a jelenleg fenálló census, mely a választói és választhatóí képességet nyolcz pengő forint évi földadótól feltételezi, akép mérsékeltsék, hogy ezen összeg ne csak a földadót, hanem minden egyenes adót

magába foglaljon. Az országgyűlésnek Szebenbe hívása teljesen eltér ugyan az eddigi szokástól, de nem foglal magában alkotmányserítést, mintán egyetlen régebbi törvényes határozmány sem létezik, mely az országgyűlés székhelyét határozottan Kolozsvárra vagy más megnevezett helyet jelölne ki; hanem a hely kijelölése a nagyfejedelmeknek van fenbágyva s az uralkodó koronakint egybehívó levelei határozták meg a várost, melyben az országgyűlésnek székelnie kell. A gyakorlati jelentőséget, melylyel az országgyűlésnek a német Szebenbe leendő egybehívása bír, a magyar s unionista izgatásokkal jóformán aknazott Kolozsvárral szemben, bővebben esmerni felesleges volna. A census leszállítása által a román nemzet jogos igényeire volt tekintet, mely lélekszáma ugyan az ország többi összes népességét felülhaladja, de az ezen népfajhoz tartozók csekély vagyonosságánál fogva a nyolcz forint aránylag magos census mellett alig fogott volna megfelelő arányban képviselve lenni. A census leszállítása által a románok mintegy 15—16 szavazatot nyerne. A miniszteri javaslat szerint 30,000 lélekre esik egy képviselő, míg eddigelő, mint tudva van, a követek számára nézve nem a lélekszám volt irányadó, hanem másnemű különféle intézményeken alapult a felette aránytalan képviselő.

Ezen javaslat mellett az erdélyi udv. kancellár báró Kemény is adott bé egy ellenjavaslatot, mely többi közt azon van, hogy Kolozsvár maradjon az országos képviselő székhelyének, mivel a „nemzet“ ezen várost egy tekinteti, mint az országgyűlésnek szokásos törvény által megállapított székhelyét, s nem egy könnyen fogja magát egy más felölgébe beletalálni, s követelt egy más városba küldeni. A románok szavazatai számának megfelelő szaporítása végett b. Kemény román kir. hivatalosokat javasol ő Felsőge által kineveztetni. Ezen utóbbi pótszer mindenesetre az erdélyi alkotmány határozmányainak is megfelelő; ámde a „követek“ kinevezése soha sem nyújthatná azon kezességet a románoknak érdekeit képviseltetésére nézve, mit egy szabad és szabadelvű alapon eszközözendő választás.

Mindkét javaslat, az udv. kancellár és az államminiszteré is, ő Felsőge elébe terjesztetett legfelsőbb jóváhagyás s a kettő közül valamelyiknek elfogadása végett. Az erdélyi országgyűlés számára készített királyi előterjesztvények között első sorban állanak negyedik (román) nemzet elismerése s képviselők küldése a reichsrathba.

Külföldi lapok a magyar ügyről.

A „Pays“ egyik közelebbi számban a derék Simon Ede előrebocsátván, miként a magyar kérdés meg nem oldható, ha mindig csak az új rögtönzött alkotmány s-ába bonyolodva a birodalom és a népek jogait néhányak teoriáinak rendelik alá, szemére veti a bécsi kormányt, hogy a magyarok iránt, kik a dynastiához ragaszkodásuk nyilvánítása mellett követelék vissza korábbi alkotmányukat, elannyira nem volt őszinte, hogy „régí intézményeik“, „történelmi jogaik“ visszaállításával biztatta őket, kezességül a meggyékét is viszszaállította stb.: s ime a mit egyik kézzel ad, a másikkal viszsza veszi, a magyar országgyűlésnek egy más testületet helyez fölébe, — a birodalmi tanácsot. „Minő joggal vádolják — folytatja a ciklikiró — most a magyarokkal, hogy lehetetlen követelnek, s azért, hogy az 1848-at követelik, melyet az osztrák kormány nem ismer el? Hol és mikor nyilatkozta ki ezt a kormány?”

A világ minden ország- és kormányzatában valamely törvény mindaddig érvényben marad, míg azt hivatalosan meg nem szüntetik. A 48-iki törvényeket az országgyűlés megszavazta, V. F e r d i n a n d megszentestette, s minisztereivel ellenjegyeztette. Most azt mondják, hogy az 1849-i zavarok miatt vesztették el a magyarok alkotmányukat. Hát a horvátok? — ezek is ugyanazon alkotmányt nyil birtak mint a magyarok — hisz ezek nem keltek fel a kormány ellen, sőt melléte harezoltak, mi okon veszték el hát ezek is az alkotmányt? Egyébiránt e tekintetben még nem is áll tisztában a kormány. Egyszer forradalmiaknak nevezi a 48-iki törvényeket, mászor egy részének érvényét mégis elismeri, s végre harmadszor, revisio alá akarja vetni. Jelenleg nincs sem törvény, sem császári decretum, mely meghatározná: minő törvény szerint kormányoztatik tulajdonképen Magyarország.

Hát ha a forradalom miatt elveszté 48-iki jogait Magyarország, a régiek nem állnak-e fenn? Mert elvégre a magyar alkotmány nem 1848-ban keletkezett, kilencz százados eredettel dicsekszik. Nemcsak a magyar nép jogait tartalmazza, hanem egyszersmind az uralkodóház örökösödési joga, benne sarkallik az ismert pragmatica sanctio egyetemesében, s Ferencz József császár ezeket hozza föl törvényessége érvelt a magyarok követelése ellenében.

Reichsrath.

Szept. 3 ról távirják: Giskra majd két órai beszédében védte a felirati javaslatot, abban Magyarország magatartását élesen bírálván; Clam felirati javaslata elvetetett, mellette egyedül a csehek szavaztak. A választmány felirati javaslata, az összes módosítványok elvetésével, nagy többséggel s minden változtatás nélkül elfogadtatott. A lengyelek mindkét felirati javaslatnál a szavazástól visszatarták magukat. A felirat az elnök, alelnök s a felirati bizottmány tagjai által fog átnyújtani.

— Turinban az a híre, hogy Mazzini halálos beteg. — Az olasz királyt aug. 28-án estére várták Turinba. Másnap egy miniszteri tanácsban volt elnöklendő az új minisztérium alakításának tárgyában.

— A „N. N.” tudósítást kapott Stuttgartból, hogy a Rajna mellett egy táborbeli fiatal tisztet fogtak el, mivel gyanu volt rá, hogy Ulm német szövetségi vár erődítési tervrajzát el akarja adni; elfogtatván, a tervrajzok nála meg is találtattak.

— Ragusa, sept. 2. Omer pasa hivatalosan tudatta a török hatóságokkal, hogy a tegnapi naptól kezdve a hadműködés a felkelők ellen megkezdett.

— Velenje, sept. 2. Tegnapi birdettett ki a tengerészeti sikkasztási perben az ítélet. Egy vádlott 3 évi, négy 2 évi, s egy 1 havi börtönrre ítéltetett, haton bizonyítékok hiánya miatt fölmentettek.

— Ragusa, szept. 3. A montenegróiak megtámadták vasárnap Podgoricának a török lakosokat, a törökök visszaverték őket s 28 montenegrói levágatott fejét küldték Abdi pasához Cuttariba,

Ujabb. Pestváros képviselő bizottmánya folyó hó 4-én felfüggesztetett. Már reggel 9 órakor roppant számu közönség gyűlt össze a városház terén, a tanácskozási terem is fulladásig tömve volt, hogy sok képviselő kénytelen volt künn a folyosón maradni. Féltnok elnököl főbíró Horváth Károly szíves éljenezések között megjelenéven feleslegesnek tartá a gyűlés célját előadni, miután nyilvánosan tudva van a gyűléseket felfüggesztő rendelet megérkezése. Erre Giczey képviselő indítványozta, hogy az érintett leirat kihirdetésére rendkívüli közgyűlés tüzessék ki, s arra külön meghívó által minden képviselő hívas-sék meg. G. beszédének vége felé a terembe lép a felosztásra kiküldött kir. biztos Koller Ferencz hét személynök ő mlga s az elnöki széket a főbíró mellett nagy csendben elfoglalja. Giczey után Simon Florencz képviselő kezd szólni, azonban kir. biztos

ur közbevág s határozott hangon kinyilatkoztatja, hogy ő már tegnap közölte a tanácsossal a városi körgyűléseknek azonnali felfüggesztését elhatározó rendeletet, mely a városi közönséghez levén intézve, kívánja hogy ez hirdettessék ki s ennek felolvasásával nyitja meg a gyűlést. Mire főjegyző Királyi Pál a leiratot felolvassa. A felolvasás után kir. biztos ő mlga felszólítja a t. közönséget akar-e a rendeletnek hódolni vagy nem? mert ha felhívására és kérésére nem fog engedelmeskedni, akkor más eszközökhöz nyul. Erre Kocsis Ignác képviselő indítványozza, hogy mondassék ki határozatilag s vétessék jegyzőkönyvre: hogy a hatóság intézkedése- és határozatáért maga a hatóság felel, a felelősség nem terhelheti az elnök-séget, s hogy hazánk nagy fia Deák Ferencz szava szerint, a katonai erő minden további tanácsko-zást kizárván, erőhatalomnak ellene nem szegülhetnek. A Deák névnek hallatára a gyűlés hoszsan tartó zajos éljenezésekben tört ki, minek csilapodtával Simon Florent kérdést intéz a kir. biztos urhoz, hogy miután az egységes Ausztria fenszóval s kérkedve alkotmá-nyesnak hirdeti magát, szabad-e a szolás vagy nem? Erre a kir. biztos ur azt válaszolta, hogy személye ellen bárki felszólalhat, de miután a gyűlés már fel-van függesztve a dolog érdeme felett tovább nem tūri a tanácskozást. ennél fogva kijelenti, hogy ha azonnal nem engedelmeskednek, ő kész a gyűlést katonai erő-vel is szétoszlatni. Ekkor roppant zaj támad s „men-jünk haza!” „éljen a haza!” kiáltások közt az egész közönség kifelé indult s a „szózat”-ot énekelve né-hány percz alatt a teremtet kiürítette. Künn a város-ház előtti téren egy pár ezernyi embertömeg leste a történetet s a mint fen a teremben a „szózat” meg-zendült, mintegy önkénytelenül lekapván kalapját együtt

kezdé énekelni a szózatot a távozó képviselőkkel s midőn az éneknek vége lőn a főkapitány felszólítá-sára csendesesen szétoszlott. A tanácskozási terem ki-ürülése után a kir. biztos ur saját elnöklete alatt rö-g-tön tanácsulést tartott, melyben kijelenté, hogy a köz-igazsági ügyek fenn ne akadjanak, a tanács, vala-mint a kiküldött szakválasztmányok és bizottmányok további rendelkezésig szakadatlanul folytassák működé-süket. Azt is megengedte, hogy az azon nap történ-tekről jegyzőkönyv vétessék fel, s azzal eltávozott.

— Pestmegyébe kir. biztosul, miután Jankovich nem vállalta Gombos Bertalan udv. tanácsos ur neveztetett ki.

— A horvát országgyűlés sept. 4-ki ülésében Zágrábmegyének a szerb nemzeti congressus határo-zatainak támogatása végett tett előterjesztvénye a Ma-gyarországgal unio tárgyalásának idejére halasztott. A dohánygyedárúság megszüntetése s az egyenes és közvetlen adókért fizetendő középleges váltáság iránt tett felterjesztés a pénzügyi bizottmányhoz lőn utasítva.

A határörvidéki képviselők újbóli behívása vé-getti előterjesztés mihamarábbi tárgyalásra tartatott fen. A megyei törvényszékek szervezési tervének ki-dolgozására bizottmány választott.

— Turini sept. 2-ról kelt sürgöny szerint a mi-nisterváltozás végre megtörtént. Minghetti kilépett, megunván ama fáradhatlan ellenzést, mely a legu-tóbbi időben oly hevessé lett, hogy őt minden erkölcsi fénykörtől megfosztá. A belügyi tarczát Ricasoli vette át, mi által önmegtagadási ténnyt követett el, ezen ministerium levén a legnagyobb nehézségeknek kitéve.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

H I R D E T E S E K.

HIVATALOS.

(261)

A marhavész, mely a mult hó elején Szobenszékben ütött ki, később — daczára a legkeményebb ellenszabályoknak — a szomszéd Szászváros, Segesvár, Szerdahely és Ujgyház székeken is mutatkozik, minél fogva szükségesnek látta a k. Főkormány-szék az egybevágó intézkedések megtétele ellenőrzése végett egy ideiglenes orszá-gos orvos-rendőri bizottmányt Szebenbe felállítani.

Mi is ezenuel köztudatra juttatik.

Kolozsvárt, sept. 3-án, 1861.

A kir. Főkormányszéktől.

(260)

(1—3)

Nemes Kolozsmegye tisztsége a Kolozsvár sz. k. városa kebelében b. farkasutczában 77-ik szám alatti s „Kis vármegyeház” név alatt ismeretes megyei épületnél a megyei b. rönök s börtön felügyelőik helyiségeinek a felvett mérnöki munkálat szerinti helyreigazítására átalakítá-sáa f. hó 12-dik napjára árlejtés melletti esődött hird tven: az ezen építésre vállalkozókat az irt nap délelőtti 9 órakor ugyan b. farkasut. zában a „nagy vármegyeház”nál a főbírói hivatalos szobában tartandó nyilvános árlejtésre azon előleges értesítéssel hívja fel, miszerint az építési felté-telek és szükségletek felől az illeők addig is ugyanott bővebben értesülhetnek. — Felkialtási ár 1400 fr. o. é., melynek tíz-százaléka bánatpénzkeppen befizetettéven, csak szerződvény aláírása után adatik a vállalkozónak vissza. — Kolozsvárt, sept. 5-én 1861.

NEM HIVATALOS.

Sz. 29.

Az erdélyi országos nemzeti színház-alap felsegélésére összeállott t. cz. részvényesek közül azok, kik részvényeik befizetésével hátralékban vannak, ezennel felkéretnek, hogy hátralék rész-vényeiket, az illeők vidéki pénztárnokokhoz, és illeők a kolozsvári főpénztárba mielőbb befi-zetni sziveskedjenek; egyuttal értesítetik a t. cz. közönség, hogy Streicher Mihály ur a közép-ponti pénztárnokságról lemondván, helyibe t. Fülöp Sámuel kolozsvárvárosi tanácsos ur ne-veztetett ki. Kolozsvárt, september 5-én 1861.

Az erdélyi országos nemzeti színházi választmány nevében

Groisz Ferdinánd, választmányi jegyző.

Sz. 30.

(1—3) (259)

A kolozsvári nemzeti színházban az előadások megkezdése ideje közeledvén, a családi pá-holy tulajdonosok, valamint a páholyt tartó többi közönség is ezennel felkéretnek: hogy páholy tarlása iránti szándékukat legfenebb folyó hó 24-ik napjáig, alóliri jegyzőnél, szóval vagy bérmentes levél útján jelentse bé, — mivel ezen határidőn túl a páholyok az addig jelentkezők között — másokra, valamint a bé nem jelentett családi jogokra való tekintet nélkül — fognak ki-osztatni. — Kolozsvárt, september 5-én 1861.

Az erdélyi országos nemzeti színházi választmány nevében

Groisz Ferdinánd, választmányi jegyző.

(255)

(2—3)

Hirdetés.

Raktáramban, s illeők esztergályos boltomban válogatott s jeles mesterektől készített fa és réz fuvó hangszerekkel, kitűnő jószág hegedűkkel és gordonkával, finom bél és réz húrokkal, valamint a megrendelendő hangszerek s szakmámhoz tartozó portékák pontos és jutányos meghozatalával és kijavításával a t. cz. közönség számára szolgálai kész vagyok. Kolozsvárt, piaczsor, Pataky-ház Nro 6. Kovács Péter esztergályos.

(256)

(2—3)

A kolozsvári helyvéthitű egyház és tanoda piaczsori 273 és 274. számu ugynevezett „lábos-ház” a jövő 1862. év ápril 24-én kezdve együtt vagy külön több évre haszonbérbe adandó. A bérleti szándékozók, az elsőre nézve 105, a másodikra nézve 75 o. ft bánatpénzzel ellátott írásos ajánlatukat, folyó év szeptember 28-ig megtehetik, egyházi pénztárnok Filep Samunál, hol mind a feltételek mind pedig a kötlevelet megtekinthető.

(253)

(3—3)

Szamosfalván a koresomárlási s mézszárlási jog, f. évi sept. 29-kén kezdve három évre haszonbérbe fog adatni, — e végre Szamosfalván f. évi sept. 22-én reggel 10 órakor árverés fog tartatni. A feltételek a jegyző urnál megtekinthetők.

(257)
Sz. 369.

Haszonbéri hirdetmény

(2—3)

A kolozs-monostori alapítványi uradalomhoz tartozó, ugynevezett kardosfalvi háromke-rekű lisztelő malom haszonbérbe adatása iránt e folyó hó 2-kára kitűzött árverésre senki sem je-lenvén meg, az e folyó hó 16-kán ugyancsak ezen hivatal-rodában délelőtti 10 órakor újból megtartandó leszén.

A kolozs-monostori uradalmi gazdasági hivataltól.

Kolozs-Monostor, september 2-án, 1861.

Megjelent

s Stein János könyvárúsnál Kolozsvárt kapható:

A Királyhágón inneni rész ERDÉLY TÉRKÉPE

alkotmányos felosztás szerint.

Oskolai használatra.

A legujabb és legjobb kútfők szerint tervezte és köre rajzolta Elekes Ferencz.
Kiadja STEIN JÁNOS.

Ára szépen szinelve 2 fnt 50 kr. Egészbe vászonra huzva 3 fnt 40 kr.

Egészbe vászonra huzva négy szeletbe 4 fnt 10 kr. o. é.

Smolka's Rede über Ungarn

in der Sitzung des Wiener abgeordneter Hause 28. August.

Ára 10 ujkracjzár.

II-dik Rákóczy Ferencz

és nevezetesebb kortársainak némely kiadatlan eredeti leveleik.

Ára 1 ujforint.

Hangok a multból.

A magyar nemzet nagy napjainak emlékeit kiadta két magyar honfi.

Ára 3 fnt 30 kr. o. é.

Történelmi képek,

irta Sárvári Elek. Zrinyi Ilona arcképével. Két kötet 2 forint.

Történelmi és irodalmi berek.

Kiadja Toldi Ferencz.

II. Történelmi és irodalmi kalászatok gr. Kemény Józseftől.

Ára 1 fnt 60 kr.